

צללים

1

הוא הוריד בגדים במהירות, היא עשתה את זה הרבה יותר לאט. הוא עמד מולה עירום והיא נעצרה באמצע הורדת הגופייה: "וואו...דמיינתי את הגוף שלך ממש אחרת". הוא התיישב על המיטה ושקע עמוק לתוך עצמו. מאז אבדו עקבותיו. משלחות חיפוש שלמות. כלום. אין זכר. היא טוענת שפשוט אמרה מה שהרגישה.

2

הקבוצה התארגנה כמעגל. צופית, המנחה, הביטה באנשים וחייכה. איזה יופי שאנחנו כאן ביחד. מי רוצה להגיד משהו? נחמן ביקש רשות לדבר. אני רוצה לשתף שמאז שהפסקתי לאכול בשר התחילו לצוץ לי הזיות הומוסקסואליות. אתה יכול לפרט? אני קצת נבוך. נסה בכל זאת. בהזיה אחת שכבתי עם שניים. אחד מקדימה ואחד מאחורה. במקביל? כן. ואחד מהם היה חבר טוב. וזהו? לא. אחר כך בהזיה אחרת שכבתי עם אחד אחר. גם חבר טוב? ...לא טוב, אבל חבר. אפשר להגיד. רותי יודעת מזה? לא. צופית הביטה סביב באנשים שישבו במעגל. יש למישהו משהו להגיד? לילך המשיכה: אני רוצה להגיד שאני אוהבת את המילה טורסו. אז תגיד. טורסו. טורסו. טורסו. טורסו. טורסו. טורסו. טורסו. טורסו. טורסו. טורסו. טורסו. איך זה מרגיש בגוף כשאת אומרת את זה? מרגיש נעים.

חמי אמר:

אני רק מלהגיד את המילה גוף עומד לי.
תסביר.

קצת קשה, זה פשוט קורה. אני אומר גוף וזה קורה.
טלי הרימה יד: אני רוצה להגיד את המילה מאויים.
אז תגיד.

אני לא מרגישה שאני יכולה.

טלי, תגיד.

לא.

טלי!

....מאויים.

עוד מישהו?

אפוטה ישב בצד בידיים משולבות.

אני רוצה לשתף שחלמתי שאני מלקק את אבא שלי.
מלקק?

כן. אני יודע איזה קונטציות יש לזה אבל זה ממש לא בכיוון הזה.

אז באיזה כיוון זה היה?

הייתי חייב ללקק אותו כדי לזכור את הטעם שהיה לעור שלו. מין טעם מלוח כזה. היה לעור שלו גוון אדמדם כמו מין משהו בווער וליקקתי אותו מכף רגל ועד ראש, הכל... בין האצבעות, בקרסוליים, מתחת לברך, בתחת, אני יודע איך זה נשמע אבל ליקקתי אפילו את הביצים. ליקקתי את הבטן, החזה, הצוואר, הפנים, הטעם המלוח היה לי על הלשון, הרגשתי שיש שם עוד שכבות עדינות של מליחות שלא עברתי עליהן, מאחורי האוזניים, בצדי האף, שאר העור כבר לא נתן את אותה מליחות, מרגע שלוקק, הטעם עבר וידעתי שאלו יהיו הליקוקים האחרונים, אז ליקקתי לאט לאט כדי שלא ייגמר ובטיפות האחרונות של העור הבווער של אבא הרגשתי מוזר. הטעם עדיין היה על הלשון ואני הבטתי על הגוף שלי שעד עכשיו לא שמתי לב שהיה כנראה עירום לגמרי ועכשיו היה בלי עור בכלל, חשוף, רך, רוטט. שתיקה בחדר.

יופי אומרת צופית. תודה ששיתפת אפוטה. עוד מישהו לפני שאנחנו מתחילים?
אבנר מלמל.

אמרת משהו אבנר?

אמרתי שאנחנו מדברים על כל הדברים האלה כשהרכה מאוד גופות של ילדים פזורות ברחובות.
ואיפה זה מרגיש לך בגוף, אבנר?
...בתפר שבין החזה לבטן. וגם בפופיק.

בחדר חם, כל כך חם, האור נעים וצופית מביטה בהם בחיוך אינסופי וקורן, דמעות של אושר מבצבצות בקצות העיניים, היא מוצפת. אני רוצה להגיד לכם שאתם הקבוצה הכי טובה שהיתה לי עד היום, היא אומרת. הכי טובה, by far.

◆